USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2017, č. j. 13094/17/5100-31462-704389, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 5. 9. 2017, č. j. 59 Af 39/2017 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 3. 10. 2017 doručena e-mailová zpráva bez uznávaného elektronického podpisu (ve smyslu § 6 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.) s přiloženým obrazovým souborem – scanem listinné kasační stížnosti žalobce, směřující proti shora označenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“).

[2] Dne 5. 10. 2017 obdržel Nejvyšší správní soud originál listiny s kasační stížností žalobce, obsahově totožné s přílohou výše zmíněné e-mailové zprávy ze dne 3. 10. 2017, a to cestou poštovního doručovatele. Z obálky doručené písemnosti je patrné, že tato byla podána k poštovní přepravě dne 4. 10. 2017.

[3] Podle § 37 odst. 2 věty první a druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „[p]*odání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*“ Kasační stížnost je bezpochyby podáním, jímž se disponuje řízením. Nejvyšší správní soud

pak ve svém usnesení ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16, vyslovil názor, že „*pokud je kasační stížnost podána prostřednictvím e-mailu, aniž by byl jeho odesílatel autentizován,* (...) *vztahuje se na něj povinnost potvrdit podání soudu v třídenní lhůtě písemným podáním shodného obsahu podle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s.*“ Takto autentizován může být podatel jedině tak, že opatří svou e-mailovou zprávu uznávaným elektronickým podpisem dle § 6 zákona č. 297/2016 Sb. Jelikož žalobce tak neučinil, je nutno konstatovat, že jeho e-mailová zpráva nesplňovala požadavky formy podání dle § 37 odst. 2 s. ř. s., pročež k ní a její příloze (kasační stížnosti) mohl Nejvyšší správní soud přihlédnout až poté, co došlo k jejímu potvrzení v náležité formě. Žalobce kasační stížnost potvrdil včas a v náležité formě, když originál kasační stížnosti podal k poštovní přepravě dne 4. 10. 2017. Jako datum podání kasační stížnosti je tudíž třeba brát úterý 3. 10. 2017.

[4] Nejvyšší správní soud vyžádal od krajského soudu jeho spis sp. zn. 59 Af 39/2017. Z jeho obsahu zjistil, že na č. l. 28 je připojena poštovní doručenka obálky, v níž bylo žalobci způsobem „do vlastních rukou“ doručováno napadené usnesení. Jelikož žalobce nebyl při pokusu poštovní doručovatelky o doručení zastižen, byla písemnost dne 7. 9. 2010 uložena a připravena k vyzvednutí. Žalobci byla zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. Jelikož si žalobce písemnost v úložní době nevyzvedl, byla tato vložena do domovní nebo jiné žalobcem užívané schránky dne 20. 9. 2017.

[5] Podle § 64 s. ř. s. platí, že „[n]*estanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu.*“ Soudní řád správní komplexně neupravuje problematiku soudního doručování účastníkům řízení, zároveň v tomto ohledu nevylučuje subsidiární užití příslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Pro určení data doručení napadeného usnesení žalobci je proto třeba vycházet z ustanovení § 49 o. s. ř., která upravují doručování písemností do vlastních rukou. Dle § 49 odst. 4 věty první a druhé o. s. ř. platí, že „[n]*evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.*“

[6] Z doručenky připojené k č. l. 28 spisu krajského soudu plyne, jak uvedeno výše, že písemnost (napadené usnesení) byla připravena k vyzvednutí dne 7. 9. 2010 (čtvrtek). Poslední den desetidenní lhůty pro vyzvednutí napadeného usnesení připadl na neděli 17. 9. 2017, pročež je v důsledku § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem této lhůty pondělí 18. 9. 2017. Z doručenky rovněž plyne, že si žalobce napadené usnesení nevyzvedl, proto mu bylo dne 20. 9. 2017 vhozeno do domovní nebo jiné jím užívané schránky. Posledním dnem lhůty, tj. 18. 9. 2017, je tudíž s ohledem na výše citovaný § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., napadené usnesení považováno za žalobci doručené. Vychází-li stěžovatel v kasační stížnosti z data 20. 9. 2017, nejedná se o den doručení podle zákona.

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[k]*asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí*

poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“ Napadené usnesení bylo žalobci doručeno dne 18. 9. 2017. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti tudíž skončila dnem 2. 10. 2017 (pondělí), který se svým označením shoduje se dnem, jenž určil počátek této lhůty (den doručení napadeného usnesení žalobce, tj. pondělí 18. 9. 2017).

[8] Žalobce podal kasační stížnost dne 3. 10. 2017, avšak lhůta k podání kasační stížnosti uplynula již dnem 2. 10. 2017. Kasační stížnost je opožděná.

[9] Podle § 120 s. ř. s. „[n]*ení-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.*“ Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „[n]*estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Podle § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s. „[z]*meškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Nejvyšší správní soud proto opožděnou kasační stížnost žalobce odmítl výrokem I. tohoto usnesení.

[10] Výrokem II. tohoto usnesení rozhodl Nejvyšší správní soud o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, a to v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně
senátu